

Merudgifterne til aldersrente kan herefter skønnes i ordningens første år at ville blive følgende:

1. år.....	25 mill. kr.
2. år.....	30 —
3. år.....	35 —
4. år.....	40 —

Da ordningen er tænkt sat i kraft fra 1. oktober 1957, bliver merudgiften i de første finansår følgende:

1957—58.....	13 mill. kr.
1958—59.....	28 —
1959—60.....	33 —
1960—61.....	38 —
1961—62.....	40 —

ad 4) Ændringerne af bestemmelserne om ydelse af ventetillæg.

Efter de nuværende bestemmelser ydes der ventetillæg til ialt ca. 70 000 rentemodtagere, og udgifterne herved andrager årligt knap 12 mill. kr.

Ved en ændring af ventetillægget som foreslået til 10 eller 15 pct. af rentens nye grundbeløb vil der på den ene side være en tendens til forhøjelse af udgifterne som følge af, at tillægget bliver 2—3-doblet i forhold til nu.

Da ventetillæggene nu ydes ved opsættelse af rentebegæringen til 67 og 70 år, mens de efter forslaget først skal ydes ved opsættelse til 70 og 72 år (dog for enlige kvinder ved opsættelse til 65 og 67 år), må man på den anden side forvente, at antallet af personer, der vil være i stand til at vente, vil blive stærkt reduceret i forhold til nu. Dette er en følge af, at udsættelsen af begæring om aldersrente næppe i større omfang sker på grund af ventetillæggenes eksistens, men derimod først og fremmest er påvirket af, hvor længe folk faktisk har mulighed for at fortsætte deres arbejde.

Da det forekommer rimeligt at antage, at antallet af personer med ventetillæg vil blive formindsket til 25 000—30 000, kan

det herefter antages, at udgifterne til disse tillæg fortsat efter ændringen vil blive af størrelsesordenen 12 mill. kr. årligt, således at der ikke af denne grund vil blive tale om nogen merudgift.

Merudgiften til aldersrente kan herefter for de første finansår efter ordningens indførelse anslås således:

	Besparelse ved tilgangsalderens forhøjelse mill. kr.	Udgift ved rentens forhøjelse mill. kr.	Udgift ved fradragreglernes lempelse mill. kr.	Ialt merudgift mill. kr.
1957—58 ..	—	42	13	55
1958—59 ..	÷ 9	86	28	105
1959—60 ..	÷ 28	87	33	92
1960—61 ..	÷ 40	89	38	87
1961—62 ..	÷ 42	91	40	89
1962—63 ..	÷ 43	95	40	92
1963—64 ..	÷ 45	98	40	93

Merudgift til invaliderente.

For invaliderentemodtagernes vedkommende vil det skitserede forslag medføre en merudgift som følge af, at renten bliver forhøjet, samt fordi fradraget i renten for egenindtægter bliver mindsket.

Antallet af invaliderentemodtagere udgør ca. 50 000. Af disse har ca. 20 pct. så store indtægter, at renten er nedsat maksimalt (d. v. s. til $\frac{1}{3}$), mens yderligere ca. 10 pct. får foretaget fradrag i renten på grund af egenindtægter.

Forhøjelsen af renten som foreslået kan antages at ville medføre en merudgift på omkring 15 mill. kr. årligt. Hertil kommer, at de ændrede fradragregler vil betyde en forhøjelse i renten, men denne forhøjelse vil i det væsentlige kun komme de (ca. 10 pct.) invaliderentemodtagere tilgode, som får foretaget fradrag i renten, men ikke får denne nedsat til $\frac{1}{3}$. Udgiften herved kan årligt anslås til ca. 2 mill. kr.

De samlede merudgifter til invaliderentemodtagere kan herefter anslås til ca. 17 mill. kr. årligt.